

آیت‌الله ضیاء‌آبادی در جلسه تفسیر: با هر نفسی می‌توان بر درجات قرب الهی افزود/ اولین قدم ترک معصیت است + صوت

مفسر قرآن کریم ضمن تأکید بر سرمایه بسیار عظیم عمر، گفت: با هر نفسی که می‌زنیم می‌توانیم درجات قرب الهی را تعیین کنیم.

مفسر قرآن کریم ضمن تأکید بر سرمایه بسیار عظیم عمر، گفت: با هر نفسی که می‌زنیم می‌توانیم درجات قرب الهی را تعیین کنیم.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله سیدمحمد ضیاء‌آبادی، مفسر قرآن کریم در نخستین جلسه تفسیر خود پس از محرم و صفر، به تفسیر آیات دهم و یازدهم سوره صف پرداخت: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ تَوَافِقُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ إِيَّا كَسَانِي كِه اِيْمَان آورده‌اید آیا شما را بر تجارتی راه نمایم که شما را از عذابی دردناک می‌رهاند (۱۰) به خدا و فرستاده او بگروید و در راه خدا با مال و جان‌تان جهاد کنید این [گذشت و فداکاری] اگر بدانید برای شما بهتر است (۱۱)».

وی افزود: خدا در این آیه انسان را خطاب قرار داده است و چه خوب است که انسان وقتی قرآن می‌خواند خودش را در پیشگاه خداوند بداند. خداوند خطاب می‌فرماید ای مؤمنان، ای کسانی که مرا قبول کردید که من خالق و رب شما هستم. دین معین کردم و برنامه دارم و می‌خواهم شما را به تجارتی که شما را از عذاب دردناک نجات دهم. سرمایه عمر آورده‌اید و تجارت می‌کنید. نمی‌دانیم که چقدر ارزش دارد وقتی از دنیا رفتیم می‌فهمیم.

تعیین درجات قرب الهی با هر نفس

این مفسر قرآن عنوان کرد: با هر نفسی که می‌زنیم می‌توانیم درجات قرب الهی را تعیین کنیم. با هر یک نفس یکی درکات جهنم می‌سازد یکی برکات بهشت. این سرمایه خیلی عظیم است. ما قدرش را نمی‌دانیم. وای بر ما که ساعت‌ها، هفته‌ها، ماه‌ها و سال‌ها گذشت نفهمیدیم که باید چه کنیم با این سرمایه.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی با بیان اینکه برای تجارت دو چیز لازم است، اظهار کرد: ایمان و جهاد برای این تجارت لازم است. «تَوَافِقُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» ایمان به خدا و رسول بیاورید و آن باورتان بشود نه فقط لفظ، الفاظ مهم نیست. ایمان باورتان بشود و به دنبال ایمان، جهاد کنید. اگر قرآن از عمل صالح هم سخن می‌گوید باید به جهاد تعبیر کنیم.

وی با اشاره به آیه «إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ» که واقعا انسان دستخوش زیان است»، (عصر/2)، گفت: وقتی خداوند قسم می‌خورد یعنی مطلب خیلی مهم است. قسم به عصر که تمام افراد بشر زیان می‌کنند. همه سرمایه را به باد می‌دهند. فقط یک گروه تاجر سودمند هستند؛ «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ». هیچ وقت ایمان برای سعادت کافی نیست، عمل صالح نیز به تنهایی کافی نیست. انسان به هر چیزی که بخواهد برسد هم باید به آن ایمان داشته باشد و هم برای آن جهاد کند. گنج بی رنج میسر نمی‌شود، مزد آن برد که کار کرد.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی عنوان کرد: 10 درصد از ایمان و جهادی که برای دنیا داریم را برای خدا و آخرت نداریم. خدا را باید راضی کنیم. برای دنیا هم ایمان داریم هم جهاد، ولی برای آخرت ایمان کامل نداریم. ایمان لفظی داریم و ظواهری داریم. نمازها و روزه‌ها و حج و عزاداری‌های ما غالباً ظواهر است.

این مفسر قرآن افزود: خدا در دنیا به کسی که عمل صالح انجام می‌دهد، اما ایمان ندارد، نعمت می‌دهد و عملش بی‌اثر نیست. «مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا؛ هر کس خواهان [دنیای] زودگذر است به زودی هر که را خواهیم [نصیبی] از آن می‌دهیم آنگاه جهنم را که در آن خوار و رانده داخل خواهد شد برای او مقرر می‌داریم»، (اسرا/18). کسی که برای بشر خدمت می‌کند اما کافر است، خداوند به او همه چیز می‌دهد اما جهنم دنبالش است. با عجله و شتاب هم همه چیز به او می‌دهد. تنها ایمان بی ایمان کافی نیست، همان‌طور که عمل صالح بی‌ایمان کافی نیست.

وی با اشاره به حدیثی از پیغمبر اکرم(ص) گفت: روز قیامت که شد، نمی‌گذارند کسی قدم از قدم بردارد تا اینکه به چند مطلب او رسیدگی شود. از عمرش سؤال می‌کنند که با آن چه کار کردی کجا آن را پوساندی و فانی کردی، چه باید بگویی؟ از بدنش می‌پرسند، با بینایی، شنوایی و ... چه کردی؟ بار گناهان بر دوش کشیدم. با چشم، گوش و زبان و ... گناهان بسیار کردم.

ترک گناه، اولین قدم است

آیت‌الله ضیاء‌آبادی عنوان کرد: جوانان اولین قدم این است که گناه نکنید. بقیه اعمال درست می‌شود. نماز شب و جگرمان رفتن و ... فایده ندارد همه با معصیت خراب می‌شود. امام سجاد(ع) می‌فرماید: خدایا اگر اینقدر گریه کنم که مژه‌های چشمم ریخته شود، اینقدر ناله کنم که صدا در سینه من قطع شود اینقدر به پا بایستم که پاهایم متلاشی شود، اینقدر رکوع کنم که استخوان کمرم بشکند، اینقدر سجده کنم که چشم‌ها از حدقه بیرون بیاید و ... با تمام این عبادات مستحق این نمی‌شوم که یک، از گناهان، با صبر کنید ...

لطفاً صبر کنید ...

</form>